

ดร.เชิดชัย อุดมพันธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาไทย

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

เทคโนโลยีระดับเทพ

การเลือกใช้สินค้าอุปโภคและบริโภคในทุกวันนี้ มีเทคโนโลยีและความก้าวหน้าทางวิทยาการเข้ามาเป็นสิ่งที่น่าพอใจเพื่อตัดสินใจอยู่มาก ดังเห็นได้จากข้อความประกาศคุณสมบัติของสิ่งเหล่านั้น เช่น “ทีวีเครื่องนี้มีอัตราความคมชัด 70000 : 1 ระบบประมวลผลภาพ 50 Hz.”

“หน้าจอแสดงสีได้ 21 ล้านสี ความละเอียด 2 ล้านพิกเซล (1920 x 1080) ให้สีสันและภาพสมจริง”

“การเล่นวิดีโอสามารถเล่นภาพเคลื่อนไหวได้ 30 เฟรมต่อวินาที”

“ฟองครีมของเครื่องดื่มเกิดจากการปั่นด้วยความเร็ว 20000 รอบต่อวินาที จึงได้ฟองครีมนุ่มลิ้น รสชาติละเมียดละไม”

“DTS Neo : X เป็นฟอร์แมตเสียงรอบทิศใหม่ล่าสุด 11.1 แชนเนล เมื่อใช้ซาวด์แทร็ค 5.1 หรือ 7.1 แชนเนล ฟอร์แมตนี้จะสร้างแชนเนลระบบเสียงเสมือนให้ท่านได้เพลิดเพลิน”

คุณสมบัติอันชวนตื่นใจและกระทบผัสสะเหล่านั้นมาพร้อมกับมูลค่าที่สูง การซื้อหามาครอบครองจึงอาจเป็นเครื่องชี้วัดฐานะทางการเงิน และรสนิยมของผู้ซื้อได้อีกทางหนึ่งด้วยว่าสามารถก้าวทันความก้าวหน้าของเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เราประสาทสัมผัสได้สมจริงและบางครั้งก็เห็นอจจริง สินค้าอุปโภคและบริโภคเหล่านี้จึงถูกยกยอกันเลยเถิดว่าเป็นของระดับเทพที่ไม่ใช่ใครๆ ก็จะเป็นเจ้าของได้ จนกลายเป็นคุณค่าเชิงสัญลักษณ์ที่ผู้ครอบครองภูมิใจ

ความหลงใหลดื่มด่ำไปกับการบริโภคและอุปโภคเช่นนี้ ย่อมทำให้ละเลงไปกับการหลงบำรุงบำเรอตัวตนทั้งยังก่อมาภาคติโนแ่งชนชั้นที่เห็นว่ามิชีวิตที่เหนือชั้นกว่าผู้อื่น

ที่จริงแล้ว เทคโนโลยีส่วนใหญ่เหล่านี้ให้

ผัสสะที่พ้นวิสัยการรับรู้ของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นการแสดงสีได้ 21 ล้านสี ทั้งที่เรามองเห็นได้ไม่มากไปกว่า 20 สี การเห็นภาพเคลื่อนไหว 30 เฟรมต่อวินาที ทั้งที่เพียง 24 เฟรมต่อวินาทีเราก็ไม่รู้สึกรู้ว่าภาพเคลื่อนไหวนั้นสะดุด หรือฟองครีมไม่ว่าจะเป็นฟองครีมที่ปั่นด้วยความเร็วเท่าใดก็คงให้ความนุ่มละมุนเหมือนกัน เว้นเสียแต่ว่าฟองจะพ้นจากสภาพไปเป็นของเหลว มิพักต้องพูดถึงคำอธิบายคุณสมบัติทางเทคโนโลยีเหล่านั้นว่าคืออะไร มีที่มาอย่างไร ควรนำไปใช้อย่างไร ซึ่งบางคนไม่เคยรู้และไม่เข้าใจ ที่สำคัญกว่าทั้งหมดนี้ คือ การรอดอ้างความสมจริงที่เทคโนโลยีสร้างขึ้นก็ล้วนเป็นมายา เพราะความจริงของการสัมผัสผัสไม่ว่าจะทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งตำแหน่งที่ตั้ง มุมมอง ระยะห่าง อารมณ์ ฯลฯ ความจริงของการสัมผัสผัสจึงเป็นสิ่งเปลี่ยนแปลงไม่คงที่ และไม่มีอยู่ ขณะเดียวกันความเหนือจริงที่เทคโนโลยีปรนเปรอให้ก็เป็นมายา ที่หากเราเชื่อว่ารับรู้ได้และยึดติดเข้าด้วยแล้ว ย่อมกลายเป็นบุคคลที่มีความคิดเห็นวิปลาสในที่สุด

การใช้สินค้าอุปโภคและบริโภคในทุกวันนี้ หากเราเพียงแค่มีสติตามรู้ว่า เห็นแค่เห็น ได้ยินแค่ได้ยิน เคี้ยวแค่เคี้ยว โดยไม่คิดปรุงแต่งหรือขบเน้นผัสสะไปตามการเสกสรรค้ของเทคโนโลยี จนเกินจริงและเกินพอดี ก็จะเท่ากับช่วยลดทอนการสังสมความเป็นตัวตนลงไปได้ และน่าจะเป็นหนทางแห่งความสุข เพราะไม่ต้องร้อนใจ ขวนขวาย ติดตาม และไขว่คว้าสินค้าที่มากด้วยเทคโนโลยีเพื่อมาบำรุงบำเรอตัวเอง และโอ้อวดแก่ผู้อื่นเพื่อเป็นหน้าเป็นตาซึ่งคงไม่มีวันจบสิ้น ตราบใดที่เทคโนโลยียังพัฒนาไปอย่างรวดเร็วและไม่หยุดหย่อน *ปัสส...*